

אגרוהי הקד-מצוה צבי י"ן
 הן יצוינין מלפני וזהו
 מהיבנסך עמל מצוה
 יחלא פ' בא מלאו
 עק

צבי ויהלוק

מנסכי

מלפני סיבסקי
 |

ס פ ר

מַעְלֹת הַמַּדּוֹת

הוא מורה דרך להשגת מעלות ומדות טובות וסוג להנצל
מהסגן. כתיב על יסוד סקראות שאפרי חז"ל ואפרות הסגם

הער על ידי הרב סג"ל הרב

רבי יחיאל ב"ר יקותיאל ב"ר בנימין הרופא זצ"ל

לקני שש סאות ופסונים שנה

בשנת ה'תקס"ח ארבעים ושבע לס"ג

רופא לאיר בסקם ראשונה.

- (א) על-פי עצם קהב"ד הסגבר ז"ל הנקבב על קלף
- (ב) בהנחה קריאת ללא כל הסרונות ושניים
- (ג) באות גדולה ופגרת בנקוד טלא
- (ד) בסגנון כל סקורי הסקראות סרשי חז"ל ואפרות הסגם
- (ה) בהוספת שיר בוקרי על חגן הסגבר סאת הסגבר ז"ל
- (ו) ונהגות על הסגבר סאת רבני י"ב ז"ל

בהוצאת ספרים, אשכול " עיר הקדש ירושלים ת"ו

שנת התשכ"ח לס"ג

הצניעות. וכיצלב כתיב, ויאמר יעקב לבניו למה תתראו. אומר להו יעקב לבניו בבקשה מכם, אל תראו עצמכם שבעים בפני בני-עשו ובני-ישמעאל ובני-קטורה, שמא יתקנאו בכם ויתנו בכם עין-רעה.

ואמרו חכמינו זכרונם לברכה, שצנה יעקב לבניו שאם יקנסו קצו בפתח אזה, מפני שהיו קצו נאים וגבורים, ויתנהגו בצניעות שאם יצמדו קלם במקום אחד, כדי שלא תשלוט בהן עין-רעה. וכן מצינו ביוסף הצדיק עליו השלום שענה לגדלה בשביל הצניעות, כענין שנאמר, יבן פרת יוסף בן פרת עלי-עין בנות צעדה עלי-שור. ואמרו חכמינו זכרונם לברכה באגדה, עליו לפרוץ קה מן אותה העין. לפי שנהג בצניעות על אמו שקדם וצמד לפניו, כדי שלא תשביע עשו הרשע עינו ממנה, לפיכך זכה למלכות. והיו בנות-מזרים צועדות להסתפל בקיפו.

ודעו לכם בני, שהצניעות מעלה חשובה, שכן מצינו בהוקיה סלך יהודה שקתוב בו, ויעש הישר בעיני יי. ומפני שלא נהג עצמו במדת הצניעות ופרסם עצמו לשלוחי בלאדן, נאגש, כענין שנאמר, קעש הויה שלח בראדך בלאדן וגו'. וכתיב, ויראם את-קל-בית נלתו וגו' עד לא-היה דבר וגו'. ואמרו חכמינו זכרונם לברכה, מאי לא-היה דבר? זה ספר תורה. מה כתיב בענין, והנה ימים באים ונשא כל-אשר בביתך וגו'. וכל כך קשה? על ידי שפרסם את עצמו ולא נהג עצמו בצניעות.

וחכמינו זכרונם לברכה צוו במדת הצניעות, שכל אמרו חכמינו זכרונם לברכה, "אהוב את המלאכה ושנא את הרבנות ואל תתנועע קרשות, שלא יהא אדם מתנועע למלכות מתוך עשרו כדי לקבל מהן שררה ורבנות, לפי שאין

1 ויראם את-קל-בית נלתו וגו' עד לא-היה דבר? זה ספר תורה. מה כתיב בענין, והנה ימים באים ונשא כל-אשר בביתך וגו'. וכל כך קשה? על ידי שפרסם את עצמו ולא נהג עצמו בצניעות.

המלכות נותנת שררה לאדם, אלא כדי לטור ממונו לבסוף. וכל מי שיש בו מדת צניעות, נצוד מן המיתה. שכן מצינו בשאול, שבשביל הצניעות שראה בו דוד, נמנע ולא הרגו, כענין שנאמר, ויאמר להרגה נתחם עליה. לא היה צריך למקרא לומר, אלא ואמרתי להרגה נאחס עליה, ואמרו חכמינו זכרונם לברכה, אמר לו דוד לשאול, מן התורה מתר להרגו. מאי טעמא? רודף הוא. והתורה אמרה, הבא להרגה, השכם להרגו. אלא, אמה הוא שחסת על עצמה. צניעות שהיתה בה, היא חסה עליה.

ומה צניעות היתה בו בשאול? דכתיב, ויבא אל-גדרות הצאן על-הדרך ושם מצרה ויבא שאול להסך את-רגליו וגו'. תנא, גדר לפנים-מגדר ומצרה לפנים-ממצרה. ומהו להסך את רגליו? מלמד, שעשה וספך את עצמו בסכה. ואמרו חכמינו זכרונם לברכה, אי זהו צנוע? זה הנפנה בלינה כדרך שהוא נפנה ביום. כלומר, שלא יהא פורע את עצמו בלינה אלא כדרך שהוא פורע ביום. אי נמי, כשם שביום מצניע עצמו ונפנה בקרן זוית ובמקום צנוע, כך מצניע עצמו בלינה.

ואמרו חכמינו זכרונם לברכה, שהאיש כשהוא נפנה, מגלה מאחריו טפת, ומלפניו טפחים. ונהאשה, מאחריה טפת, ומלפניה ולא-כלום.

ומצרכי הצניעות, שיהו מלבושיו של אדם, ארכים ונקיים. שכן שלמה מזהיר בחקמתו ואומר, בקל-עת יהיו בגדיה לבנים. ושיהא צנוע בהליכתו. כיצד? אל יצא כשהוא מבשם לשוק. ואל יצא יחידי בלינה. ולא ילך במקום שיוכל להגיע אליו בו שום צד תשד ושום כעור. ואל יספר עם אשה בשוק. ואל יפסע פסיעה גסה יותר מדי. וכן אל ילך בגנות

1 סמואל א כד יא 2 סמואל א כד ג 3 ברכות כב ב 4 ברכות כב א 5 שם כב ב 6 קהלת ט ה 7 ברכות כב ב 8 ברכות כב א 9 ברכות כב א